

„Wõi maddudel kassukas? ütleb mittu; — eks maud olle silleda nahhaga? wõi on neil näggenemata kassukas?“ — Tõssi, nende kassukas on näggenemata ja Jummalal lodud asjad on mitme sugused! Koeral, hundil, kassil on kassukas nahha peal, agga maule panti kassukas nahha alla, agga se on rasw = kassukas. Agga maul seisab nahha al paks raswa kord, ja et rasw soja annab, wõib igga pääw nähha. Panna agga tähhele, kui kuinud Karel ja paks Peter külma ilmaga ühheskoos teed käiwad, ühhesugused rided seljas. Kuinud Kaarli liikmed lähkawad kangeks ja ta wabbiseb külma pärrast, agga paksu Petri ots on higgine. Se tulleb sest: Petril on palju raswa ihhu peal, temmal kassukas lodud; Kaarlit polle mitte. Nõnda, ütlen nüüd, on maddudega ka, rasw = kassukas on neil seljas. Ja mitmel nende hulgast on ni rohkeste raswa, et sedda sure kassuga korjatakse ja nõnda prugitakse, kui meil hülge = raswa. Agga ennamiste on nähha, et neis mades, kus suremad maud ellawad, rahwas nende raswa sure mainusega sööb ja wägga magusaks ktab. Polle minna katsumud egga tahhakski.

Jalgu maddudel ei olle, siiski on naad kermad minnema, ni kermad, et kõige tullisem hob-

bune joostes nende wastu ei tahha sada. Naad ei te selle jures muud, kui weawad omma ihhu kerra modi kokku ja ajawad jälle sirgeks ja sedda ühtepuhku. Selle wiisiga sawad siis eddasi etse kui lennates.

Mõnni mau = sugu on kihwtine, agga mitte kõik. Kes kihwtised on, neil seisab kihwt kahhe hamba sees suus. Need kaks hammast on õned kui torrud ja kust kiini hakkawad, süna kihwt keeb wälja ja sadab surma, olgu kohhe, olgu aega möda. On ka neid maddusid, kelle kihwt wägga kange ei olle; ajab hawa paistetama, agga ei te muud wigga. Kui juhtub, et kihwtine maddu koggemata isse ennast hammustab, siis sadab ommalegi surma, ja jääb selle mehhe sarnatseks, kes teisele auku kaebab agga langeb isse sisse. —

Tallu = mees Amerika = maal ütis heinu ja astus selle jures kihwtise mau peale, mis wiibhaga kallole kippus ja ta jalgu püdis hammastada; õnneks ollid mehbel paksud sapad jallas ja ta ei sanud hädda, waid löi wikkatiga mau poleks, et se surri. Mees olli waenlastest peastatud ja läks Jummalat tännades koju. Agga kui olli maggama heitnud, hakkas ta südda seest wallutama, kehha kangeste tursuma, ja wiis tundi